

Má praxe se bez veškerých zaobalení a krásných popisů skládala z osmi hodin strávených běháním po Praze a hledáním určité látky, přesunem oděvu z jedné strany Prahy na druhou a nebo nejlépe do Kralup nad Vltavou, které jsem měla stihnout často v nereálném časovém rozpětí.

Praxe mi tedy v tomto přinesla nejlépe přehled o různých částech Prahy, v dobrém smyslu přehled o možnostech materiálů (díky hledání látek jsem prošla opravdu velké množství materiálů, které mě přivedly na velké množství nápadů) a využití druhů materiálů, které bych sama v dané situaci nepoužila, ale opravdu plní svou funkci a vytváří skvělý dojem.

Pokud šlo o nějaké zkoušky oděvů, připravovala jsem oděvy pro zákaznice - žehlila, připravovala oblečení do kabinky, ale pokud bylo vše připraveno, byla jsem poslána do malého skladu, který nebyl z místnosti prodejny viditelný, aby nebylo v místnosti příliš mnoho lidí - tudíž mi, možná mimo nažehleného oblečení, tyto zkoušky mnoho nepřinesly, jelikož jsem šaty na zákaznicích a případné úpravy ani neviděla.

I když závěrečné hodnocení mé praxe hovoří o tom, jak jsem nedokázala vyvinout žádnou iniciativu, myslím si, že více, než nedostatek času, kterého bylo díky dvojí praxi více než dost, šlo spíše o náplň praxe, kterou jsem plnila. Nešlo o to, že bych se nechtěla osamostatnit či více projevít.

Často také nedocházelo k plnění praxe v časovém rozmezí a v domluveném čase. Stávalo se, že jsem mohla přijít jen jednou týdně, nebo na krátký hodinový úsek, i když jsem se snažila, abych dostala alespoň nějakou práci na počítači a mohla tak splnit praxi v daném časovém rozmezí a stále mít rezervu pro zápis do ročníku.

Praxe mi ukázala zajímavé druhy stříhů a materiálů, ke kterým jsem dosud neměla přístup. Jednalo se o dražší a velice kvalitní materiály.

Stříhy jsem však viděla pouze v hotových oděvech, ani jednou jsem neviděla tvorbu od stříhu po konečný výrobek.

Markéta Kožená, srpen 2021

Při praxi jsem si vyzkoušela fungování v návrhářské firmě textilního odvětví. Mezi hlavní úkoly, které mi byly zadávány, bylo vyřizování pochůzek po městě (nošení zboží do jiných firem na vypůjčení a jejich následné odnesení zpět, vyřizování na poště, v čistírně, u švadleny, nakupování pomůcek, látek a galanterie). Komplikací pro mě byla především orientace po Praze při vykonávání těchto pochůzek, neboť se často jednalo o místa, kde jsem se bez využití map v rozlehlých uličkách hlavního města ztrácela. Zároveň jsem také viděla jako problém obtížné shánění konkrétního materiálu, neboť zadané požadavky byly často dost konkrétní a dost špatně sehnatelné.

Za dva týdny, kdy jsem byla součástí této oděvní firmy, jsem viděla, že tvorba návrhu a jeho realizace je jen malá, prvotní část z celého procesu a následné zařizování, aby zboží bylo prodejné, bývá často dost komplikované.

Závěrem - na tuto praxi jsem jela, abych se něco nového naučila, vyzkoušela si, jak funguje proces návrhu a realizace, odjížděla jsem ale s pocitem, že jakékoliv učení a vysvětlování je jen zdržuje, nejlépe abych se na nic neptala a plnila si zadané povinnosti bez zbytečných dotazů. Jak je zřejmé, moje výpomoc jim příliš přínosná nepřípadala, což mě o to víc mrzí, protože jsem rozhodně měla velkou motivaci naučit se něco nového v oboru, který přímo nestudují, ale rozhodně mě zajímá. Chápu tedy, že ne vždy se z mojí strany jednalo o naprosto samostatnou práci, naopak si ale myslím, že jsem se rychle začala orientovat v požadavcích a koncem druhého týdne už jsem byla schopná vyřizovat vše potřebné samostatně bez dodatečných konzultací. Chápu, že jsou potřeba pomocné práce, které jsou velmi důležité, a také abych získala základní přehled, přesto, ráda bych si také vyzkoušela navrhování a realizaci vlastních výtvorů, z této stáže si tedy příliš nových znalostí a pozitivních dojmů neodnáším.

Denisa Marková, červenec 2020

